

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DUS-071-39-BB/10

Warszawa, dnia 29 września 2010r.

**Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej**

Odpowiadając na pismo z dnia 25 sierpnia br., znak: DP-II-0702-82-EN/10, w sprawie sporządzenia opinii w przedmiocie rozwiązań zaproponowanych w senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego oraz ustawy o działach administracji rządowej (druk senacki nr 967), a także skutków finansowych wejścia w życie ustawy, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Projekt przewiduje, że Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, który obecnie podlega ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, miałby podlegać bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów. W konsekwencji autorzy projektu proponują skreślić w ustawie o działach administracji rządowej przepis stanowiący, że minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego sprawuje nadzór nad Prezesem Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Nadzór ten miałby być sprawowany przez Prezesa Rady Ministrów.

Uważam, że propozycja ta jest nietrafna. Sprawy kombatantów i osób represjonowanych pozostają i zgodnie z projektem pozostaną nadal w dziale zabezpieczenie społeczne, w którym organem właściwym do sprawowania nadzoru jest Minister Pracy i Polityki Społecznej. Natomiast Prezes Rady Ministrów sprawuje bezpośredni nadzór wyłącznie nad działalnością administracji rządowej nieobjętą zakresem poszczególnych działów administracji rządowej. Proponowane przez autorów rozwiązanie jest zatem niekonsekwentne

i burzy porządek wprowadzony przepisami ustawy o działach administracji rządowej. W uzasadnieniu nie wskazano przesłanek merytorycznych proponowanej zmiany. Z tych też względów uważam, że proponowana zmiana nie powinna być wprowadzona. Dzisiejsze usytuowanie UdSKiOR wydaje się całkowicie prawidłowe.

W senackim projekcie zawarte zostały również rozwiązania zmieniające dotychczasowe zasady przyznawania kombatantom i innym osobom uprawnionym doraźnej i okresowej pomocy pieniężnej. Projekt rozszerza zakres tej pomocy. Zgodnie z projektem, pomoc ta mogłaby być przyznawana nie tylko, jak dotychczas, na częściowe pokrycie kosztów, ale także na ich całkowite pokrycie. Nie negując zasług kombatantów i innych uprawnionych osób objętych przepisami ustawy o kombatantach, należy zakres udzielanej im pomocy oceniać na tle sytuacji materialnej wielu grup społecznych, w tym m.in. emerytów i rencistów, osób bezrobotnych, osób niepełnosprawnych, matek samotnie wychowujących dzieci czy też rodzin wielodzietnych. Mając na uwadze stan budżetu państwa jak również dotychczasowe uprawnienia kombatantów, należy zachować stosowne proporcje pomiędzy pomocą udzielaną kombatantom a pomocą świadczoną innym grupom społecznym, pomocy takiej wymagającym.

Senacki projekt zawiera ponadto rozwiązania wskazujące, iż pomoc pieniężna, dla kombatantów, która dotychczas jest zadaniem zleconym gminie, przyznawana i udzielana przez kierownika ośrodka pomocy społecznej, byłaby udzielana przez Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz przez Związek Inwalidów Wojennych w RP. Moim zdaniem nie jest to rozwiązanie trafne. W ten sposób zostałaby wyeliminowana opinia gminy o sytuacji majątkowej wnioskodawcy.

Przesłanka, że rozwiązanie to pozwoliłoby uniknąć kombatantom kontaktów z ośrodkami pomocy społecznej, co, jak wskazano w uzasadnieniu do projektu, „w powszechnym odbiorze środowisk kombatanckich deprecjonuje status kombatanta”, moim zdaniem, jest przesłanką niewystarczającą. Nie podzielam opinii, że kontakt z ośrodkami pomocy społecznej to swoisty dyshonor dla kombatantów.

Projektowana ustawa nakładając obowiązek przyznawania pomocy pieniężnej na Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz na Związek Inwalidów Wojennych RP, nie wskazując rozwiązań, jak ta pomoc będzie realizowana.

Z powyższych względów uważam, że proponowane rozwiązania nie powinny być wdrożone.

Jeżeli chodzi o skutki finansowe, to podstawowe zmiany dotyczą rozszerzenia zakresu pomocy pieniężnej, którą może otrzymać kombatant oraz przeniesienie uprawnień do przyznawania tej pomocy do Urzędu ds. Kombatantów.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Urzędu ds. Kombatantów kwota pomocy pieniężnej ustalana jest w planie finansowym Urzędu i kształtowała się na poziomie niecałych 12 mln zł w latach 2008-2009, zaś w 2010 r. przeznaczono na nią 10 mln zł. Również liczba osób, które wystąpiły o pomoc istotnie spadła – z 21,3 tys. w 2007 i 20,3 tys. w 2008 r. do 17,1 tys. w 2009. Liczba osób objętych pomocą przez Urząd ds. Kombatantów wyniosła w 2008 r. 19,2 tys., a w 2009 r. 15,4 tys. osób.

Ze względu na fakultatywny charakter przyznawanej pomocy oraz ustalanie kwoty przeznaczonej na tę pomoc w ustawie budżetowej można przyjąć, że rozwiązania zawarte w projekcie ustawy nie wpłyną w sposób bezpośredni na zwiększenie wydatków Urzędu ds. Kombatantów.

Jednakże ze względu na rozszerzenie zakresu pomocy istnieje możliwość, że w trakcie prac na budżetem zostanie to wykorzystane jako argument od zwiększenia planowanych środków.

MINISTER
Jolanta Fedak